

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ СУД У
БЕОГРАДУ
Гж 4949/22
11.4.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ у већу састављеном од судија Јелене Стевановић, председника већа, Радмиле Радић и Иване Марковић Радојевић, чланова већа, у парници тужиоца "САВА НЕЖИВОТНО ОСИГУРАЊЕ" а.д.о. Београд, Булевар војводе Мишића бр. 51, против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Ахмед М. Делимеђац, адвокат из Београда, ул. Бирчанинова бр. 17, ради регреса, одлучујући о жалби туженог изјављеној против пресуде Првог основног суда у Београду П 17066/17 од 22.12.2021. године, исправљене решењем Првог основног суда у Београду П 17066/17 од 24.8.2022. године, у седници већа одржаној дана 11.4.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, жалба туженог и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Првог основног суда у Београду П 17066/17 од 22.12.2021. године, исправљена решењем Првог основног суда у Београду П 17066/17 од 24.8.2022. године.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 17066/17 од 22.12.2021. године, исправљене решењем истог суда П 17066/17 од 24.8.2022. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев па је обавезан тужени да на име регреса исплати тужиоцу износ од 314.783,23 динара са законском затезном каматом почев од дана 8.12.2010. године па до исплате, као и износ од 57.800,00 динара, са законском затезном каматом почев од 2.11.2010. године, а све у року од 15 дана од дана пријема писменог отправка пресуде. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати износ од 49.503,32 динара.

Против наведене пресуде, тужени је благовремено изјавио жалбу побијајући је у целисти, из свих разлога прописаних одредбом члана 373 став 1 Закона о парничном поступку. Трошкове другостепеног поступка је опредељено тражио.

Испитујући правилност ожалбене пресуде у смислу одредбе члана 386. Закона о парничном поступку (“Службени гласник РС” бр.72/11, 55/14, 87/18 и 18/20) Апелациони суд је оценио да је жалба туженог неоснована.

У првостепеном поступку, нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 1, 2, 3, 5, 7 и 9 Закона о парничном поступку, на које другостепени суд пази по службеној дужности. Не стоје ни жалбени наводи којима се указује да је приликом доношења побијане пресуде учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. Закона о парничном поступку имајући у виду да је изрека првостепене пресуде јасна, разумљива и не противречи сама себи и разлозима пресуде, као ни доказима који се налазе у спису и садржи јасне, потпуне и довољне разлоге о свим битним чињеницама, тако да се њена законитост и правилност са сигурношћу може испитати.

На основу изведених доказа првостепени суд је утврдио да је тужени дана 25.9.2010. године, управљајући возилом регистарске ознаке ..., осигураног од аутоодговорности код овде тужиоца, изазвао саобраћајну незгоду, тако што је својим возилом ударио у паркирана возила и то возило марке “Volkswagen” регистарске ознаке ... власништво предузећа “...” d.o.o. а које возило је по основу уговора о лизингу користила ББ, те возило марке “Volkswagen” тип Поло регистарске ознаке ... које возило је у власништву ВВ из ... Тужени је, после саобраћајне незгоде, напустио место незгоде а није дао своје личне податке и податке о осигурању, већ је након завршеног увиђаја дошао на лице места и изјавио да му је возило украдено. Као осигуравач туженог, тужилац је обрачунао причињену материјалну штету и исплатио оштећеној ББ (уз сагласност власника возила “...” d.o.o.) износ од 314.783,23 динара дана 8.12.2010. године а оштећеном ВВ износ од 57.800,00 динара дана 2.11.2010. године. Тужилац се обратио туженом захтевом за регрес дана 24.11.2010. године на који захтев тужени није одговорио. Из налаза и мишљења судског вештака саобраћајно-техничке струке Богољуба Марковића од 12.5.2020.године и допунског налаза од 28.12.2020. године утврђено је да су, дана 25.9.2010.године око 3,30 часова, када се догодила предметна саобраћајна незгода, моторна возила VW Golf 3 регистарске ознаке ... и VW Polo Zastava регистарске ознаке ... била прописно паркирана на обележеном паркингу простору ван коловоза, те да је возач возила регистарске ознаке ... ударом у паркирана возила направио пропуст узрочно везан за настанак ове саобраћајне незгоде при чему су оштећења на возилу штетника и оштећеним возилима компатибилна. Брзина кретања возила регистарске ознаке .. се не може утврдити јер је наведено возило напустило место незгоде те није познат његов зауставни положај. Висина трошкова поправке возила регистарске ознаке ..., према ценама на дан исплате 8.12.2010. године а према рачуну поправке у овлашћеном сервису, износи 314.783,23 динара, док висина трошкова поправке возила регистарске ознаке ..., према ценама на дан исплате 2.11.2010. године износи 57.800,00 динара, које износе је тужилац и исплатио оштећеним лицима, при чему тужени током поступка није спорио висину причињене штете.

Полазећи од овако правилно и потпуно утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је правилном применом материјалног права садржаног у одредбама члана 939. Закона о облигационим односима, члана 29 Закона о обавезном осигурању у

саобраћају и члана 5. Општих услова за обавезно осигурање власника моторних возила од одговорности за штету причињену трећим лицима друштва “Сава неживотно осигурање”, утврдио да је тужени искључиво одговоран за настанак предметне саобраћајне незгоде, јер је својим возилом ударио у паркирана моторна возила и истима причињив штету, да је тужени напустио место саобраћајне незгоде не оставивши личне податке и податке возила, да је тужилац, као осигуравач, оштећеним лицима исплатио накнаду штете, те да је самим тим, као осигуравач, ступио у права оштећених према туженом за износ исплаћене накнаде, односно да тужилац има право регреса према туженом. Такође, правилна је и одлука првостепеног суда у погледу досуђене законске затезне камате, у смислу одредби члана 277. и 324. ЗОО, која камата је досуђена тужиоцу од дана исплате сваког појединачног износа.

Све важне чињенице за доношење одлуке, првостепени суд је потпуно и поуздано утврдио изведеним доказима, које је правилно оценио применом одредбе члана 8 ЗПП-а. Разлоге које је за свој чињенично-правни закључак дао првостепени суд, у свему као правилне и аргументоване, прихвата и овај суд, као другостепени.

Наиме, одлука првостепеног суда сагласна је и одредбама члана 28. став 2, 29. став 1. тачка 4. Закона о обавезном осигурању у саобраћају (“Службени гласник РС”, бр. 51/2009, 78/2011, 101/2011, 93/2012, 7/2013), као и одредбама члана 5. став 1. тачка 7. Општих услова за обавезно осигурање власника моторних возила од одговорности за штету причињену трећим лицима којим је прописано да возач губи права из осигурања ако је возач после саобраћајне незгоде напустио место догађаја, а да није дао своје личне податке и податке о осигурању, а имајући у виду да је изведеним доказима, утврђено да је тужени АА, након саобраћајне незгоде напустио лице места при чему није оставио ни личне а ни податке о возилу, а што је у супротности са одредбом члана 5. став 1. тачка 7. наведених Општих услова за обавезно осигурање власника моторних возила од одговорности за штету причињену трећим лицима, те је с тога изгубио права из осигурања.

Неосновани су жалбени наводи, да током поступка није доказано да је тужени проузроковао предметну саобраћајну незгоду, односно наводи да му је возило украдено, имајући у виду да су оштећења на возилу овде туженог и оштећеним возилима компатибилна, при чему је тужени изјавио да му је возило украдено тек по завршетку увиђаја саобраћајне незгоде, када га је полиција позвала да да изјаву. Осим тога, из исказа сведока ГГ утврђено је да је тужени био под дејством алкохола у ноћи када се саобраћајна незгода догодила, те да га је сведок превезао из једне у другу кафану. Такође, из налаза и мишљења судског вештака саобраћајне струке Богољуба Марковића од 12.5.2020. године и допунског налаза од 28.12.2020. године, а који је у потпуности одговорио на све примедбе парничних странака, произлази да је тужени направио пропуст узрочно везан за настанак ове незгоде, да на страни возача оштећених возила није било пропуста везаних за настанак саобраћајне незгоде, те да су иста била прописно паркирана у моменту настанка саобраћајне незгоде.

Неосновани су и жалбени наводи да тужени није напустио место саобраћајне незгоде имајући у виду да из Записника о увиђају саобраћајне незгоде произилази да је возило померено са лица места саобраћајне незгоде те из тог разлога није фиксирано.

Такође су без утицаја жалбени наводи да тужени није ни кривично ни прекршајно кажњен у погледу настанка саобраћајне незгоде дана 25.9.2010. године имајући у виду да за остварење права регреса тужиоца није од утицаја да ли је тужени кривично или прекршајно кажњен већ да ли је исти управљао возилом у моменту настанка саобраћајне незгоде, а што је током поступка утврђено.

Приликом одлучивања о основаности жалбе, односно законитости и правилности првостепене пресуде, другостепени суд је ценио и остале наводе које је тужени истакао у жалби али их, будући да не могу довести до другачије, за туженог повољније, одлуке у овом поступку, није посебно образлагао, сагласно члану 396. став 1. и 2. Закона о парничном поступку.

Са свега изложеног, како се ни осталим наводима жалбе туженог, не доводи правилност и законитост побијане пресуде у сумњу, Апелациони суд је одбио као неосновану жалбу туженог и потврдио првостепену пресуду у ставу првом изреке, одлучивши као у изреци ове пресуде применом члана 390. Закона о парничном поступку.

Потврђена је и одлука о трошковима поступка у ставу другом изреке пресуде на основу члана 401. тачка 2. Закона о парничном поступку, а о којим трошковима је првостепени суд правилно одлучио, применом одредби члана 150. и 153. Закона о парничном поступку, а у складу са Таксеном тарифом важећом у тренутку настанка таксене обавезе, па је одлучено као у ставу првом изреке ове пресуде.

Како тужени није успео у жалбеном поступку, применом овлашћења из члана 165 став 1 у вези члана 153 ЗПП-а, одлучено је као у ставу другом изреке ове пресуде.

**Председник већа-судија
Јелена Стевановић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић